

atque indoles, siquidem neque terra motus neque vndationes timeat : id quod Celtas facere dicunt. At qui cōfidendo in terribilibus rebus excellit, audax est : qui quidem audax & arrogans esse, & fortitudinis asse&ator videtur, sicut enim ille circa formidabiles res se gerit, ita hic ipse videri vult : in quibusque posess, illum imitatur. vnde efficitur, vt plerique ex ipsis timidaudaces sint : in his enim audacter se gerentes formidolosa non sustinent. Qui autem timendo non excedit, is est ignauius : nam & quæ non oportet, & sicut non oportet, timeret : & reliqua eiusmodi omnia ipsum consequuntur. confidendo etiam deficit, sed in doloribus excedens magis est manifestus : quippe cum desperandum quidam sit, ignauius : omnia enim timet, e contrario fortis : confidere enim bene sperantis hominis est. Circa hæc igitur & ignauius & audax & fortis versantur, diuerso tamen modo. illi enim excedunt, & deficient : hic mediocriter se gerit, atque vt oportet. atque audaces quidem præcipites sunt, voluntque ante ipsa pericula periclitari. in ipsis verò constituti abstant : sed fortes in operibus ipsis acres ac celeres, antea quieti sunt.

CAPVT XI.

Itaque sicut dictum est, fortitudo mediocritas est circa terribilia, & ea quæ fiducia afferunt, in iis rebus, quas diximus : & ea de causa quia honestum est, eligit, ac sustinet : vel quia id non facere turpe est. Mori autem vt vel paupertatem, vel amorem, vel molesti quippiam fugiamus, fortis viri minimè est, sed potius timidi : quippe cum laboriosa fugere mollicies sit, neque hanc mortem sustinet quippiam quia honestum sit, sed vt malum euitet ac fugiat. fortitudo igitur tale quippiam est. Dicuntur autem etiam aliæ fortitudines quinque modis. Primum ciuili : maximè enim ea similis est : quippe cum ciues tum ob multas & opprobria, tum ob honores legibus institutos pericula subeant : atque ob id fortissimi esse videantur illi, apud quos sicut ignaui ignominia, ita fortes honore afficiuntur. tales etiam Homerus inducit : vt Diomedem, & Hectorem :

Na mihi Polydamus faciet conuicia prima.

& Diomedes :

Sic aliquando inter Troas iactabitur Hector?

Tydidai metitens à me est in castra fugatus.

A *δὲ αἰ τις κενόβλητος ἢ ἀδύητος, εἰ μὴ δὴ φοβῶτο, μήτε σφραγῶν, μήτε τὰ κύματα, καὶ δαίμων φασὶ τῶν Καλιπύ. ὁ δὲ τῆς θαλάσσης ὑπερβλήτων ἀπὲρ τὰ φοβερά, θρασυῖ, δοκεῖ ἢ καὶ δαζῶν ἔξῃ ὁ θρασυῖ καὶ περσσοπικῶς ἀσφραγῶν. ὡς οὐδὲ κενῶν ἀπὲρ τὰ φοβερά ἔχει, οὕτως τῶν βούλεται φανεῖται, ἐν οἷς οὐδὲ δυνάται, μιμνῆται. διὸ καὶ εἰσιον εἰ πολλὰ αὐτῶν θρασυδελιοὶ ἐν τοῦτοις γὰρ θρασυδελιοὶ, τὰ φοβερά οὐκ ὑποβλάσσει. ὁ δὲ τῶν φοβεῶν ὑπερβλήτων δειλὸς καὶ γὰρ εἰ μὴ δειλὸς καὶ ὡς οὐδὲ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἀκροαυδῆ αὐτῶν ἐλλείπει δὲ καὶ τῶν θαλάσσης ἀλλ' ἐν ταῖς λυπαῖς ὑπερβλήτων, μέλλον καταφανῆς ὄν, δύσκολος δὲ τις, ὁ δειλὸς. πάντα γὰρ φοβεῖται ὁ δὲ ἀδύητος, ὁ ἀντιπῶς τὸ γὰρ θαλάσσης δὲ λυπῶν ἀπὲρ ταῦτα ὑποβλάσσει ὅ, τε δειλὸς, καὶ ὁ θρασυῖ, καὶ ὁ ἀδύητος. διαφόρος δὲ ἔργου παρὰ αὐτῶν οἱ ἄλλοι γὰρ, ὑπερβλήτων ἄλλοι καὶ ἐλλείπει ὁ δὲ μέσος ἔργου, καὶ ὡς δειλὸς καὶ οἱ ἄλλοι θρασυῖ, περσσοπικῶς, καὶ βουλομένοι παρὰ τῶν κενῶν, ἐν αὐτοῖς ἀφίσταται οἱ δὲ ἀδύητοι, ἐν τοῖς ἔργοις ὄντες παρὰ τῶν δειλῶν καὶ ἀδύητων.*

Κεφάλιον 11.

D *Κατὰ οὐδὲ εἰρηται, ἢ ἀδύητος μεσότης ὄντι ἀπὲρ θαλάσσης καὶ φοβερά, ἐν οἷς εἰρηται, καὶ ὅτι καλὸν ἀρεῖται καὶ ὑποβλάσσει ὅτι αἰχρὸν τὸ μὴ τὸ δὲ ἀδύητος ἐν ταῖς φεύγωνται πέναν, ἢ ἔσρατα, ἢ πὲρ ἀμυθῶν, οἱ ἀδύητος, δὴ καὶ μέλλον δειλοῦ μεγαλῶν καὶ τὸ φεύγων τὰ ὄντα πάντα. καὶ οὐκ ὅτι καλὸν, ὑποβλάσσει, δὴ καὶ φεύγων καλὸν ἔστι ἄλλ' οὐδὲ ἢ ἀδύητος τοιοῦτον π. λέγονται δὲ καὶ ἄλλοι καὶ πάντα ἔσρατα παρὰ τῶν ἄλλων, ἢ πολλοὶ καὶ μέγαλα γὰρ οἱ καὶ δοκοῦσι γὰρ ὑποβλάσσει τῶν κενῶν οἱ πολλοὶ, διὰ τὰ ἐν τῶν νόμων ὄντα πέναν, καὶ τὰ ὄντα. καὶ διὰ τὰς πέναν, καὶ διὰ τὸ ἀδύητος τοιοῦτοι δοκοῦσι ἔξῃ, παρὰ οἷς οἱ δειλὸς ἄλλοι, οἱ δὲ ἀδύητοι ἐνημεροῦται οἱ οἱ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ, ὅτι τὸν Διομήδη, καὶ τὸν Ἑκτορα.*

F *Πολυδάμας μοι παρὸς ἐλεγχέτω καὶ γὰρ.*
 καὶ Διομήδης,
 ἔκτωρ γὰρ πῦρ φέσσει ἐν Τροίᾳ ἀφ' ἑρέων,
 Τυδίδης ὑποβλάσσει.

ἀμοῖα